

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones prestantissimi viri Roberti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professoris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no.Maij.

De iudicio pestilentie. Sermo. xij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

De iudicio pestilentie Sermo XII

paradisum. Alij asserunt luxuriam nō esse peccatū. Alij purat stellarū fatum super liberū arbitriū habere potestatem. Alij credūt mulieres in garras: et hoies i lupos posse mutari. Alij tenēt q spās hūani ingrediunt corpora aliena. Alij credūt q facere incantationes nō sit peccatū. Et multi alij errores inueniuntur a quibus nolūt homines conuerti. Oēs hmoi in errore suo obstinati persistētes: sunt excoicati ab ecclia. vt prx. Similr qui nō credūt sacramēta ecclie. Cōsidera quot sunt viri et mulieres in his erroribz implicati. Multi publici: sed plures occulti. Isti quo vadūt: Ad infernum. Dic modo de ignorantibz doctoribz: prelatibz: confessoribz: et subditis. Quanta est talis multitudo: quoz quelibet tenet scire q ad eoz spectat salutē et officiū: vt de alijs artea: Sunt tot qui ignorant penitus articulos fidei: et dece precepta: et pleriqz orationē dñicā: et qd deterius est: confessores et eoz prelati etiā ipsi pleni ignorantia raro inducunt tales vt discat et in eoz ignorantia moriuntur. Quo isti vadunt: Ad infernū. Quomō scis frater Roberte: Rñdeo q: oēs doctores canonici et oēs theologi dicāt: et precipue Thoin. f. ij. q. lxxvj. ar. iij. q. ignorantia iuris nō excusat in his qui sunt doli capaces. Prx etiā eē de iniurijs. c. si culpa. et eē de vita et hone. cle. c. vt quisqz. et de reg. iur. lib. vj. c. ignorantia. Ignorantia facti non iuris excusat. Et ibidez presumit. Presumitur ignorantia: vbi scientia nō pbat. et lxxvij. dis. Ideo phibent. et in glo. ibi. et de pte. dist. iij. c. vos ante oia. Item quo redūt multi qui moriūtur desperati: multi morte subitanea q non habent spaciū penitēdi: vbi q: portant ad infernū. Quo insup tendūt predones: rortores: fures: lusores: dānificatores: vsurarij: rpsivēditores: et hmoi. et qui talibz prebēt auxiliū: fauorem: et consiliū: qui oēs tenent ad restitutiōnes: et ad infernū. Vabes hoc eē de fur-

tis. c. ex lris. et in glo. ibi sup d. satisfecerit. Et de vsur. c. cū tu. Itē lib. vj. de reg. iur. pccm. Peccatū non dimittitur: nisi restituat ablatū. et c. sequēti. Itē. xij. q. vj. c. si res. et. xxij. q. ij. c. le gal. Et de pen. dist. j. c. neminez. Quo ergo miseri vadunt: Ad infernū. Quo vadūt mali religiosi qui nō seruant regulā suā: Ad infernū. Quot peccatores qui moriunt extra charitatē ppter odiū cū primo suo: aut ppter amores peccandi: vel horrore satisfaciēdi: aut etiā alia simili de causa: sed tm penitēt propter timorē gehenne: vbi q: rapiuntur ad tartara: q scriptus est de peccati. dist. vij. c. nullus. et sunt sba Aug. dicentis. Scriptū est neminē sine charitate saluū esse. Non itaqz in solo timore viuit hō. Quē ergo penitet opz nō solum deū timere iudicē: sed diligere iustā: vt nō solā penā timeat: s; anxietur pro gloria. O igif captiuū diaboli reuertimini ad miaz dum tēpus est. O miseri xpiani renegati: reuocate vitam vestrā ad dñm deū vestrū: vt euitetis consortia damnatoz. Redite ergo: q nemo damnat nisi per propriā culpam: et deus non est inculpandus: sed potius nostra malignitas. Nam deus non vult quēpiam vilem et magnā peccatozē perire: sed stat extensis in cruce brachijs cōpatiens peccatis et damnationi nostre: vt oibz largiatur sua infinita mīa vitam eternam. Ad quā ipse nos conducatur qui viuit et regnat in secula seculozum. Amen.

De iudicio pestilentie. Sermo. xij.

Abysus dei

abyssus multa. ps. lxxv. et Ezech. xij. c. di. dñs. Si immiseris pestilentiam sup terrā illā et effudero indignationē meā super eam in sanguine vt auferas ex ea hominē et iumentū et Noe et Daniel et Job fuerint in medio eius viuo ego die

De iudicio pestilentie.

cit dñs deus q: filiū & filias non libera-
bunt: sed ipsi iusticia sua liberabūt ani-
mas suas. hec ibi. In quibus & bis nota-
bim? triginta peccata: propter q̄ deus
gloriosus pestilentia mandat. Primum
est peccatū originale. De quo dicit Roma.
v. c. Per unū hoīez peccatū in hūc mū-
dū intravit & per peccatū moīs. Nam
sicut remouens colūna per accidēs re-
mouet lapidē sibi supposituz: sic ille q̄
est causa perditionis colūne originalis
iusticie est causa priuationis vite & sa-
nitatis que conseruabat in hoīe por-
ginalē iusticiam. Sed q: peccatū pmi
hoīs fuit causa perditionis originalis
iusticie: ideo decidit ipse cuz tora sua
posteritate in infirmitates & mortem
ineuitabilē. Nō oēs subijcitur morti
eo q̄ sibi dictū fuit pro oībz? Bene. ij.
Puluis es in pul. re. Et q̄ pctō exorta
fuit pestis & alia iudicia pessima. **¶** Se-
cūdū peccatū est luxurie. Contra qd̄ dñs
ordinauit mrimoniū sacrmētū sunt tria
bona. s. sacramētū: fides: & proles. Co-
tra sacramētū peccat cōcubinatio: pu-
blice tenentes cōcubinas: siue occul-
te: siue suscipiendo filios siue nō. Pec-
cant sacrilegi siue clerici mulierib? co-
pulati siue laici xpi sponsas polluen-
tes: siue in sacris ordinib? cōstituti re-
ligiosas maculātes. Contra fides ma-
trimoniū peccant adulteri: siue occulti
siue publici: sicut Dauid cū Bersabee.
ij. Reg. xj. Contra prole peccant sodo-
mice qui nocte natiuitatē dñi extincti
sunt peste. vt dic. b. Hiero. Peccat abu-
tētes vasculo vrosis: sicut Her cū Zha-
mar fecit q̄ peste mortuū ē. Ben. xvij.
Peccat semē fundētes in terrā: sicut q̄
fulmine interiit: sicut Quāvr ptz Ben.
xvii. **¶** Tertium peccatum est sacri-
legium cōtra. s. ecclesiasticas psonas
& ecclesias supponendo eas angarijs
& grauaminibus ipositionibus colle-
ctis: & vbi locus soluit paruz ecclesia
soluit multū: diues soluit quasi nihil:
pauper quasi totū. Ideo in q̄r domin?
Esaie. ij. Vos enī depasti estis vinea &

meā & rapina pauperuz in domo. v̄ra.
Quare atteritis populū meū: & facies
pauperū cōmolitis: dicit dñs exercitū.
Et pro isto peccato est pena Ezech. v.
Tuo ego dicit dñs p eo q̄ scām meū
violasti in cibis offensionibus tuis &
in cunctis abominationib? tuis: ego
quoq; te cōfringā: & non parcer oculū
meus & nō miserebor. Tertia pars tui
peste moriet: & fame consumet in me-
dio tui: & tertia pars tui in gladio ca-
det in circūitu tuo. Tertia partem ho-
tuā in oēm vērā dispergā: & mittam in
vos famē & bestias pessimas vsq; ad
internitiōē sanguis transibit per te.
hec ibi. **¶** Quartū peccatū est trasgres-
sio festiuitatū: vult enī deus celebrari
& obseruari festiuitates Exo. xx. Ades-
mento vt diē sabbati sanctifices. Non
obseruanti bz? do festiuitates cōminas-
tur deus flagellū pestis. Deut. xvij.
Adiunger tibi dñs pestilentiaz donec
cōsumat te de terra. Percutiet te dñs
egestare febre & frigore & ardore & estu
& aere corrupto ac rubigine: & psequet
donec pereas. hec ibi. **¶** Quintū peccatū
est simonia per quā diuina donat spi-
ritualia nō nisi precio aut prece dispēs-
sant. Beneficia precib? amicorū magis
q̄ suffragio meritorū acq̄rūt: & quanti-
tate pecuniarū magis q̄ salute aiarū
cōferūtur. Surgūt indocti & rapiunt
ecclesiastica culmina: docti & cū suis
doctrinis demergunt. In summa vi-
tiosi honorant: stultosi suppeditātur.
Propterea dicit dñs Ezech. vj. Hec di-
cit dñs deus. Percute manū tuā & allis-
de pedē tuū. & dic heu heu heu ad oēs
abominatiōes malorū dom? israel q̄
gladio fame & peste ruituri sunt. Qui
longe est peste moriet: qui aut prope
gladio corruet: qui relicto fuerit & ob-
sensus fame moriet. Et cōplebo indi-
gnationē meā in eis. hec ibi. **¶** Tertū
peccatū est idolatria: per quā hoīes et
mulieres deo terga vertunt: & faciunt
idolā seruantes ei magis q̄ deo faciē-
do incantationes &c. de quo de? irasci?

*Et q̄ pmi
hoīs fuit*

tur. Unde Leuit. xviij. Ego dñs deus
 vester. Non faciens vobis idola & scul
 ptile: nec titulos eriget: nec insignem
 lapidē ponetis in terra vestra vt ado
 retis eum. Quod si nolueritis accipe
 re penitentiam aut disciplinā: sed am
 bulaueritis ex aduerso mihi: ego quoq;
 contra vos aduersus incedā & percu
 tīā vos septies ppter peccata vestra:
 inducāq; super vos gladiū vltorem fe
 deris mei. Cūq; cōfugeritis in vbes
 inmittā pestilentiam in medio vestri
 instantes vt vbes vestras redigam in
 solitudinē & deserta faciā sanctuaria
 vestra: nec recipiam vltra odorem sua
 uissimū: dispergāq; terras vestras. hec
 tibi. ¶ Septimū est inhonoratio paren
 tū. vnde Eccli. iij. Honora patres tuū
 & matres tuas: vt superueniat tibi be
 nedictio a deo & benedictio illi in no
 uissimo manet. Benedictio patris fir
 mat domos filiorū: maledictio autem
 matris eradicat fundamenta. Hiero
 mie. xix. dicitur: hec dicit dñs exerci
 tuū. Ecce mittā in eos gladiū: famē &
 pestē: & ponam eos quasi ficus malas
 que comedi non possunt eo q; pessime
 sint & persequar eos in gladio & in fa
 me & in pestilentia. Et dabo eos in va
 stationes vniuersis regnis terre in ma
 ledictiones: & in stupores & in sibilus &
 opprobriū cūctis gentib;: eo q; nō au
 dierūt verba mea: que misi ad eos per
 seruos meos pphetas. h. ibi. ¶ Octa
 uum est fraudatio decimarum. vnde
 Mal. iij. dicit: Reuertimini ad me et
 ego reuertar ad vos dicit dñs exerci
 tuū. Et dixistis: In quo reuertemur.
 Si affiget homo deū: q; vos configi
 tis me. Et dixistis. In quo configim;
 vel fraudam; te. In decimis & in pri
 mitijs. Et in penuria vos maledicti
 estis: & me vos configitis gens tota.
 Que verba exponunt a beato Hiero.
 vt habet. xviij. q. j. c. Reuertimini. Ecce
 ego do coram vobis viā vite: & viā
 mortis. Qui habitauerit in vbe hac
 inquetur gladio & fame & peste. Posui

em facies meā super ciuitates hanc in
 malū & non in bonū: ait dñs ad popu
 lum hūc Hiero. xviij. ¶ Nonū peccatus
 est obstinatio. vnde Ero. ix. dixit domi
 nus ad Moysen. Ingredere ad Pha
 raones & loquere ad eū. Nec dicit dñs
 de; hebreoz. Dimitte populū meū vt
 sacrificet mihi. Qd si adhuc renuis et
 retines eos: ecce manus mea erit super
 agros tuos: & sup eqs & asinos tuos &
 camelos & boues & oves pestis valde
 grādis. Fecit dñs verbū hoc. Altera
 em die mortua sunt oia animātia egi
 ptioz. ¶ Decimū peccū est homicidiū.
 Q; em pharao rex egypti iussit vt iter
 fierent p̄mogenita masculini sex; he
 breoz p̄p̄erea occidit dñs p̄mogeni
 ta egyptioz pestilētia gūi. vñ d; Ero.
 xij. Factū est aut in noctis medio p̄cus
 sit dñs oē p̄mogenitū in terra egypti
 a p̄mogenito pharaonis q; sedebat
 in solio eius vsq; ad p̄mogenitū cas
 p̄tiue que erat in carcere: & omne p̄m
 ogenitū iumentoz. hec tibi. ¶ Unde
 decimū peccatū est gula. Nam iudei in
 deserto estuauerunt esu carniū mur
 murantes cōtra Moysen. Unde dicit.
 Numeri. xj. c. Surgens ergo p̄pls to
 to die illo & nocte: & die altero congres
 savit coturnicū multitudinē qui parū
 decē choros: & siccauerūt eas per gyrū
 castroz. Adhuc carnes erant in denti
 bus eoz: nec defecerat huiuscemodi ci
 bus: & ecce furor dñi cōcitatus in po
 pulū: percussit eū plaga magna nimis
 i. peste vt dicit glo. Vocatusq; est loc;
 ille sepultura p̄cupiscētie. Ibi em sepe
 lierūt pplin q; desiderauerat carnes. h.
 ibi. ¶ Duodecimū peccū est diffamatio
 Ut em d; Nume. xiiij. Usq; quo detra
 het mihi p̄pls ista: ferā q; eos pestilen
 tia & p̄sumā. Moyses aut rogauit pro
 p̄plo ad dñm q; peccat eis: sed adiecit.
 In solitudine hac iacebunt cadauera
 v̄ra. Oēs q; nūerati estis a viginti annis
 & supra: & mururastis cōtra me: non
 intrabitis in terrā super quam leuaui
 manū meam: vt habitare vos facerem

De iudicio pestilentie.

preter caleph & Josue. hec ibi. Qui aut
 mortui sunt in deserto fuerunt sexcetera
 tria milia quingenti quinquaginta. vñ
 hec pestis duravit. xl. annis. abso: bu:
 itq; quolibet anno quindecim milia
 octoginta octo viros: ex ceptovno anno
 in quo mortui sunt. xv. milia centū de:
 cem & octo: cōputando vnū annū cum
 alio. ¶ Decimūtertū peccatū est incre:
 dultitas. s. non credere diuine potēte
 in mirabilibus ei. vñ Nume. ix. dicit:
 Quod cū populus hebreorūz murmu:
 rasset cōtra Moysen ob defectus aque
 & bis percussisset silicē dī. Audite rebel:
 les & increduli. Num de petra hac po:
 terimus eijcere vobis aquas? Dixitq;
 dñs ad Moysen & Aaron. Qz non cre:
 didistis mihi vt sanctificaretis me co:
 ram filiis israel: nō introducetis hos
 populos in terram quā dabo eis. Hec
 est enī aqua cōtradictionis vbi iurga:
 ti sunt filij israel ptra dñm. ¶ Decimū
 quartū peccatū est supbia. vñ d. ij. Reg.
 xliij. q. cum David ob supbiā fecisset
 dīnumerare populū suū sermo dñi fa:
 ctus est ad Gad pphētā dī. Vadez lo:
 quere ad David. Hec dicit dñs. Trium:
 tibi datur optio. Elige vnū qd volue:
 ris ex his vt faciam tibi. Cūq; venisset
 Gad ad dauid nūciauit ei dicens: Aut
 septem annis erit fames in terra tua.
 Aut tribus mensibus fugies aduersa:
 rios tuos & illi persequent te. Aut cer:
 te tribus diebus erit pestilentia in ter:
 ra tua. Nūc ergo delibera & vide quez
 respondeā ei qui me misit sermonem.
 Ministroy dñs pestilentiam in israel
 a mane vsq; ad tps cōstitutum: & mor:
 tui sunt septuaginta milia viroy. ¶ De:
 cimūquintū peccatū est auaricia. vñ
 d. iij. Reg. vj. q. facta est fames ma:
 gna in samaria propter auariciā & op:
 pressionē quas fecerat diuites cōtra
 pauperes: intantū vt matres comede:
 rent filios suos. Vñ nō solū fame sed
 etiā peste multi corruerunt. ¶ Decimū
 sextū peccatū est vsura que multus in:
 ualuit in ciuitatibus fm illud ps. liij.

Tota diē circūdabit eaz: super muros
 eius iniquitas & labor: in medio eius
 iniusticia. Et nō defecit in plateis ei
 vsura & dolus. Ideo Ezech. vii. d. Fra:
 emē mea super vniuersum populū ei.
 Gladij foris: pestes & fames intrinse:
 cus. Qui in agro est gladio morietur:
 & qui in ciuitate pestilentia & fame des:
 uorabūtur. ¶ Decimūseptimū est vsur:
 patio. Vñ Ezech. xxxviij. d. Nunqđ ad:
 sumenda spolia tu venis. Ecce ad diri:
 piendū pedā congregasti multitudi:
 nem tuā: vt tollas argentū & aurum:
 & auferas suppellectiles atq; substantiā:
 & diripias manubias infinitas. Accirco
 gladius vnus cuiusq; in fratre suū dis:
 riget: & iudicabo eos peste & sanguine
 & imbre vehemēti. Ignem & sulphur
 pluā super eos & scient quia ego dñs.
 hec ibi. ¶ Decimūoctauū peccatū est
 fraus emptionis & venditionis. Appli:
 cat de illis qui vendūt pluris qđ debēt
 & etiā decipiūt in pondere &c. Vñ ver:
 ficatur pphā Apoc. xij. Et faciet oēs
 pusillos & magnos & diuites & paupes
 res: & liberos: & seruos: habere chara:
 cterē in manu dextera aut in frontib;
 suis: & ne qđ possit emere aut vendere
 nisi qui habeat caracterē: aut nomen
 bestie: scz fraudū aut numerum nomi:
 nis ei. Et. xvj. c. d. Prīmus angelus
 effudit phialam suam in terrā: & factū
 est vulnus seuū & pessimum. i. pestis in
 hoies qui habebant caracterē bestie:
 & in eos qui ado:auerūt bestiam & ima:
 ginē eius. hec ibi. ¶ Decimūnonus pec:
 catū est oppressio ex acceptione psona:
 rum. Hic dicit de diuisione ciuitatis ar:
 tatione: altercatiōe: discordia: rita: in:
 iuria: de sanguinis effusione & similia
 &c. Ideo dicitur Matt. xxiiij. c. Lon:
 surget gens in gentē: & regnūz aduer:
 sus regnūz: & erūt pestilentie & fames &
 terremotus per loca. ¶ Vigēsimus est
 peruersitas iudiciorū. Unde d. Esa. i.
 Quomodo facta est meretrix ciuitas fi:
 delis plena iudicij? Iusticia habitauit
 in ea: nunc autē homicide. Argētū tuū

versus est in scoria: vinū tuū mirtū est
 aq. Principes tui infideles socii furū.
 Oēs diligūt munera: sequunt retribū
 tiōes. Pupillo nō iudicāt: et causa vi
 due non ingredis ad illos. Et. x. Ube
 qui cōducit leges iniquas: et scribēs
 in iusticiā scripserūt vt opprimerent in
 iudicio pauperes et vim facerent cause
 hūiliū ppli mei vt essent vidue p̄da
 eoz et pupillos diriperent. Et. c. v. Ube
 cōiugit domū ad domū: et agrū agro
 copularis vsq; ad terminū loci. Nāqd
 habitabitis vos soli in medio terre.
 Domus multe deserte fient grandes et
 pulchre et absq; habitatore. s. ppter pe
 stē. ¶ Vigēsimū primū p̄ctm̄ est nego
 ciatio dolosa. vñ Ezech. xxvij. c. dicit:
 In sapiētia et prudētia tua fecisti tibi
 fortitudinē: et acq̄sisti tibi aurū et argē
 tū in thesauris tuis. In multitudine
 sapientie tuet in negociatiōe tua mul
 tiplicasti tibi fortitu dinē: et eleuatum
 est cor tuū in robore tuo. Propter hec
 dicit dñs de⁹. Eo q̄ eleuati est cor tuū
 quasi cor dei: iccirco ecce ego adducā
 sup te alienos robustissimos gentiū.
 Et infra. Immittā ei pestilentia et san
 guinē in plateis ei⁹ et corruent interfe
 cti in medio ei⁹ gladio p̄ cūctū et sci
 ent q; ego dñs. hec ibi. ¶ Vigēsimū se
 cūda p̄ctm̄ est piuriū. vñ Dier. iij. c.
 dicit: Et iurabis viuit dñs in veritate i iu
 dicio tū iusticia: et benedicēt eū gētes
 ipm̄q; laudabūt. j. Laua a malicia cor
 tuū: et a periurio vt salu⁹ fias. Alioqn̄
 vt dicit. xxj. c. debellabo ego vos in ma
 nu extēta et in brachio forti: et in furo
 re et in indignatione: et in ira grad⁹. Et
 percutiā habitatores ciuitatū hui⁹: ho
 mines et bestie pestilentia magna mo
 rient. hec ibi. ¶ Vigēsimū tertiu p̄ctm̄
 est blasphemia. vñ Esa. j. Ube genti
 peccatrici: ppllo graui iniquitate: semini
 nequā filijs sceleratis. Dereliquerunt
 dñs blasphemauerūt sanctū israel: ab
 alienari sunt retrosus. Super quo p̄
 cutiā vos vltra addētes preuaricatio
 nē. Ideo dicit ps. xx. Inuentā man⁹

tua oib⁹ inimicis tuis: dertera tua in
 ueniat oēs q; te oderūt et. vsq; ibi nō
 potuerūt stabilire. ¶ Vigēsimū quartū
 p̄ctm̄ est cōsensu in malū. Applica de
 matre p̄sentiente filiā peccare: filr de
 patre filiū: et breuiter de illis q; habēt
 alios gubernare. vñd Dier. vij. Nō
 ne vides qd isti faciūt in ciuitatib⁹ iu
 da: et in plateis hierusalem? Filij collis
 gūt ligna et p̄res succēdūt ignē: et mu
 lieres cōspērgūt adipē: vt faciant pla
 centas regine celi. Ecce quomō cōue
 niūt in peccatis qñ oēs de vna fami
 lia. Ideo sequit: Ecce furo: me⁹ et indi
 gnatio mea cōstā super locū istū sup
 viros et sup iumenta: scz per pestē. hec
 ibi. ¶ Vigēsimū quintū p̄ctm̄ est negli
 gentia correctiōis. Nā vt habet. xxiij.
 q. iij. c. Ecce. dicit Aug. Quotquot ha
 betis inter vos q; adhuc amore seculi
 pregrauant auaros: piuros: inspecio
 res nugarū: p̄sultatores mathematiz
 coz: augurū: auruspiciū: ebriolos: iuru
 riosos. Quicqd inter vos malorū esse
 nostis quantū potestis iprobate et cor
 de recordatis et redarguite vt: creatis
 inder nolite p̄sentire: et de mūdo nō tā
 gar. h. ibi. Et q; h̄ facerenolum⁹ nō mi
 rā si de⁹ punit p̄ pestē iustos cū miser
 p̄ctōib⁹. Unde Aug. j. de ciui. dei. c.
 ix. dicit: Plerūq; em̄ ab eis docendis
 admonendis aliqñ etiam obiurgan
 dis et corripiendis male dissimulatur:
 vel cū laboris piget: vel cū os eoz coz
 rā quib⁹ sum⁹ verecūdamur offendere:
 vel cū eozū inimicitias deuitam⁹ ne
 impediant et noceant in istis tēporali
 bus reb⁹ sine q̄s adipisci adhuc appe
 tit nostra cupiditas: sine q̄s amittere
 formidat infirmitas: ita vt q̄nis bo
 nis maloz vita displiceat: et ideo cum
 eis nō incidant in illā dānationē que
 post hāc vitā talib⁹ preparat: n̄ q; p̄
 pretea peccatis eozū dānabilib⁹ par
 cū: dū eos in suis licz lenib⁹ et venia
 lib⁹ metuūt iare cū eis t̄paliter flagel
 lant: q̄nis in eternū minime punitan
 tar. Iure istaz vitā qñ dimittit affligū
 pp̄ iij

De morte.

tur cū eis amarā sentiunt: cuius amādo dulcedines peccantibus eis amari esse noluerunt. hec ille. Et ideo Esa. xliij. d: *Memento iacob qsi seruus meus es tu. Non obliuiscaris mei. De leui vt nubē iniquitates tuas: et quasi nebulā pctā tua. Reuere ad me qm redemi te. Et quia negligentes sumus ideo sequitur Esaie. xlvj. Veniet sup te malū et nescies ortū eius et irruet super te calamitas quā non poteris expiare: veniet super te repente miseria quā nescies. Ita cum incantatoribus tuis et cū multitudine maleficōrum tuorum: in quibus laborasti ab adolescētia tua. Stent te saluent te augures celi qui contemplantur sydera et suppura bant tibi mēses: vt ex eis annūciarēt tibi. Ecce facti sunt qsi stipula ignis combussit eos. Non liberabunt animā suā de manu flāme. i. pestilentia. ¶ Viginti sextū pctm est inordinata dilectio. Nā deus volēs flagellare peccato rem percutit eū in oib⁹ que ipse amat. Quādo amat bona naturalia vt filios: ideo punit de⁹ eū in filijs sicut Cham peccante maledictus fuit filius eius Chanaan. Gene. ix. ¶ Viginti septimū est rapina. i. iniuste detinendo bona defunctorū que ipsi mandauerūt in suis testamentis. Clamāt em̄ aie eorū in purgatorio di. Misere mihi mei misere mihi mei. ¶ Viginti octauū peccatū est vana gloria. Et em̄ habet. ij. Reg. vi. cū dauid fecisset numerare populū suū et fuisset in vanam gloriā deductus locutus est dñs ad Dauid per prophetā Gad. Elige tibi de trib⁹ ynū: aut persequi tribus mensib⁹ ab inimicis tuis aut verari fame tribus annis: aut trib⁹ dieb⁹ peste flagellari. Qui elegit tertū et mortui sunt plus q̄ sexaginta milia hominū. ¶ Viginti nonūm peccatū est infidelitas: qd pctm de⁹ maxime punit. Hinc Dani totū orētis ruit imperiū. Hinc Hierusalē funditus euertitur. Hinc ciuitas athēnēsis in nihilū deiecit. Hinc roma pro-*

fermitur et precipitat. Hinc tot effusio nes sanguinū euenerūt. ¶ Viginti pctm est ingratitudo: de quo habetur Esa. xxxvij. Qd cū Ezechias cōstituis set preliū aduersus regē assyrioz et desieciisset eū in furore maximo nō retulit grās deo. Propter qd factū est verbū dñi ad Esaiā pphētā. Vade et dic Ezechie. Dispone domui tue qz morieris tu et nō viues. Esa. xxxvij. Aduertam ergo corda ab his peccatis: vt de⁹ nec pestilentias nec fames mittat: nisi vt solū in hoc mūdo puniamur: et nō stāre sua iusticia in eternū damnemur. ¶ De morte.

Sermo. xij.

Morte morie ris. Sen. ij. Existimaui sepe numero nihil tā vtile aie ratioali esse posse ad fugā vitioz q̄ frequē

memoria mortis. Propterea sapiens Eccl. vij. ait: In oib⁹ operib⁹ tuis mōrare nouissima tua et in eternū non peccabis. Et Hiero. ad Paulinū. Facile cōtēnit oia qui se semp cogitat esse morturū. Et idē ad Lyprianū dicit: Qui em̄ quotidie recordat se esse morturū: cōtēnit presentia et ad futura festinat. Et idē ad Heliodoz de vita Neptoriani Platonis sententia est oim sapientū vita meditationē esse mortis. Seneca ad Lucillū ait: Nihil tam eque tibi proderit ad contemperantiā oim rerū q̄ frequēs cogitatio breuis hui⁹ incerti itinēris. Et idē ad eūdem in epistola. ait: Molestū est iniquis mortē ante oculos habere. Ita tam senē q̄ iuueni debent esse ante oculos. hec ille. Eū igit mortis memoria fit tante vtilitatis: iccirco in presenti sermōe de ipsa morte tria sunt cōtēplāda mysteria.

Primū de sua ferocitate,

Secūm de sua dubitate,

Tertiū de sua crudelitate,

¶ De mortis ferocitate. Cap. s.

Primū mysteriū est de mortis ferocitate. Circa qd nota tria